"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ମରଣ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି, ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିଯାଉଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର କାହିଁକି ମିଳିଛି?

ଉତ୍ତର**:-** ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି, ବାବା ଯିଏ ଏବଂ ଯେପରି ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସେହି ରୂପରେ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ସେତେବେଳେ କାମ କରିବ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମ ରହିବ, କାହାର ନାମ-ରୂପରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ନ ଥିବ । ମାୟା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖିବାରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି । ଏଥିରେ ହିଁ ପିଲାମାନେ ଧୋକା ଖାଉଛନ୍ତି ।

ଗୀତ**:-** ମରନା ତେରୀ ଗଲି ମେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଗୀତର ଅର୍ଥକୁ କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ରଚନା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହା କିଛି ବି ପଢୁଛନ୍ତି ତା'ର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ଦ୍□ାରା ସବୁ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର ବୁଝାଉଛି, ସେହିପରି ଏହି ଗୀତର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ବାବା ହିଁ ଏହାର ଅର୍ଥ ବତାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ଦୁନିଆର ସାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁଟିଯାଏ । ଗୀତର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କହୁଛି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଶରୀର ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ଆତ୍ମା ଏଥିରୁ ବାହାରି ଗଲେ ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ନଙ୍ଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଙ୍ଗ ବିହୀନ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ସେତେବେଳେ ପାର୍ଟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଶରୀରରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ମଝିରେ ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍ତ୍□କୁ ଫେରି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶରୀର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆକାଶ ତତ୍ତ୍□ରେ ହିଁ ପାର୍ଟ ବଜାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକକୁ ଯିବାର ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ଛାଡିଦିଏ ସେତେବେଳେ ନା ଏହି କର୍ମବନ୍ଧନ, ନା ସେ କର୍ମବନ୍ଧନ ରହେ । ଶରୀରରୁ ହିଁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଏ ନା । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଲେ କର୍ମ ବନ୍ଧନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଏହି କଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ସମସ୍ତେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅବୁଝା ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଅବୁଝା ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନିଜକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବୁଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ ଭୂଷଣ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ସେମାନେ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶାନ୍ତି କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି? କେହି କେହି ତ ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହୁଛନ୍ତି, ମନରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ? ଏ କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ! ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ କି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ? ତାହା ତ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ତ ମନର ଶାନ୍ତି କଥା କହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ? ଶାନ୍ତିଧାମ ତ ଆମର ଘର ଅଟେ । ଏଠାରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ? ହଁ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ କିଛି ଥାଏ, ଯେଉଁ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ବାବା କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କେତେ ଅଶାନ୍ତି ଅଛି । ଏ ସବୁ କଥା ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପତ୍ତି ଭାରତରେ ହିଁ ଥିଲା । ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ବାବାଙ୍କର ଥିଲା ଏବଂ ଦୁଃଖ, ଅଶାନ୍ତି, କାଙ୍ଗାଳ ପଣିଆ, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି ରାବଣର । ଏହି ସବୁ କଥା ବେହଦର ବାବା ବସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ପରମଧାମ ନିବାସୀ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ଆମକୁ ସୁଖଧାମର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା ତ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ସେହି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍□ର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଥିବ ନା । ବିଶ୍□ ତ ରହିଛି ନା । କେବଳ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହେବାରେ କେତେ ସମୟ ଲାଗୁଛି?

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, କଳିଯୁଗ ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ କଳିଯୁଗ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗର ସଂଗମରେ ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିନାଶ କରାଉଛନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀର ଅର୍ଥ ହେଉଛି - ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ, ପାଳନା । ଏହା ତ ବହୁତ ସାଧାରଣ କଥା ନା । କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା ସବୁ ତୁମେମାନେ ଭୁଲି ଯାଇଛ । ନଚେତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହୁଥା'ନ୍ତା । ନିରନ୍ତର ମନେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଆମକୁ ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ଆଉ କେହି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ହଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆସିଯିବେ । ପୁଣି ଏହି ଧର୍ମକୁ ଆସିଯିବେ, ଯେପରି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ

ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ - ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବଦଳୁଛି । ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ଲାଗିବ ନିଶ୍ଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବ ଯେ, ଭଗବାନ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର, ପୁଣି ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାକାର ସୃଷ୍ଟିରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲେ ଜଗତଅମ୍ବା, ଜଗତପିତା । ବାବା ଏହି ଦୁନିଆକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ବହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା ତ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ହେବ ନାହିଁ ନା । ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବ୍ୟକ୍ତରୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ରାଜଯୋଗ ଶିଖି ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇ ରୂପ ହେଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝିବା ଦରକାର ନା । ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ବୁଝିବେ ଏବଂ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହିଁ ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ପରଖିବାର ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ଶୁଣୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ କିଛି ଧାରଣା ହେଉଛି ନା କେବଳ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ନାଡି ଦେଖିବା ଦରକାର । ଅଜମଲ ଖାଁ ନାମକ ଜଣେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ବୈଦ୍ୟ ଥିଲେ ଯିଏକି ରୋଗୀକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ତାର ରୋଗ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରୁଥିଲେ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଇଏ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା ନାହିଁ?

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ବାବା ଯିଏ ଏବଂ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ସେହି ରୂପରେ ମନେ ପକାଉଛ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ବୁଦ୍ଧି ସେହିମାନଙ୍କର ହେବ ଯିଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ, ଯାହାଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ । ସମସ୍ତେ ତ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ହେବେ ନାହିଁ ନା । କାରଣ ପରସ୍ପରର ନାମ-ରୂପରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସହିତ ପ୍ରୀତି ଲଗାଅ ନା । ମାୟା ଏମିତି ଯେ, ବାବାଙ୍କ ସହ ପ୍ରୀତି ରଖିବାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥାଏ ଯେ ମୋର ଗ୍ରାହକ ଚାଲିଯାଉଛି ତେଣୁ ଏକଦମ୍ ନାକ-କାନରୁ ଧରି ନେଇଥାଏ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଧୋକା ଖାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବୁଝିଯାଅ ଯେ, ମାୟାଠାରୁ ଧୋକା ଖାଇଲୁ । ସେମାନେ ମାୟାଜିତ୍, ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ଶ୍ରୀମତ କହୁଛି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଯାହା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ କେତେକଙ୍କୁ ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍ ଲାଗୁଛି । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ରହିଛି, ଅଲଫ ଏବଂ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଏବଂ ରାଜତ୍□! ବାସ୍, ଦୁଇଟି ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି! ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଅଲଫଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଦେହକୁ, ଅନ୍ୟର ଦେହକୁ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି! ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦେହକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୋତେ ଦେଖିବା ଏବଂ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ଏବେ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ତେଣୁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ତ୍ରିନେତ୍ରୀ, ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଉଛ କିନ୍ତୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ରହିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରିବା କୌଣସି ମୁସ୍କିଲ୍ କଥା ନୁହେଁ । ବହୁତ ଭଲ ବୁଝୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗବଳ କମ୍ ଅଛି, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀପଣିଆ ବହୁତ କମ୍ । ଟିକିଏ କଥାରେ କ୍ରୋଧ, ରାଗ ଆସିଯାଉଛି, ତଳକୁ ଖସି ଯାଉଛନ୍ତି । ଉଠୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପଡୁଛନ୍ତି । ଆଜି ଉଠିଲେ କାଲି ପୁଣି ପଡିଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସବୁ ବିକାର ଲୋଭ, ମୋହ ଆଦିରେ ଫସି ରହୁଛନ୍ତି । ଦେହରେ ମଧ୍ୟ ମୋହ ରହିଥାଏ ନା । ମାତାମାନଙ୍କର ମୋହ ଅଧିକ ରହିଥାଏ । ଏବେ ବାବା ଆସି ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି ପୁଣି ମୋହ କାହିଁକି ରଖୁଛ? ସେ ସମୟରେ ଚେହେରା ଏବଂ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହିଁ ମାଙ୍କଡ ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ନଷ୍ଟମୋହା ହୋଇଯାଅ, ନିରନ୍ତର ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବହୁତ ପାପର ବୋଝ ରହିଛି, ତାହା କିପରି ଓହ୍ଲାଇବ? କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି ଯେ, ୟାଦ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଭ୍ରମିତ କରି ଦେଉଛି । କେତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା କରୁଥିବା । ବାବା, ବାସ୍ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ହିଁ ଯାଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ୟ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି ନା ।

ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ମନେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ଛାତ୍ର ଅଟୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ଭଗବାନୁବାଚ, ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । କେବଳ ଶିବଙ୍କ ବଦଳରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ହିଁ ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଶିବଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆରେ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଶିବବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ମାନୁଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍□ର ଲିବେରଟର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତିଦାତା, ଗାଇଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ପତିତ-ପାବନ ତ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖଧାମ-ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ କାହିଁକି ପାଳନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି? ଭାରତବାସୀ ହିଁ ପାଳନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଭାରତର ଏହି ଗତି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଗତିରୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ତ ଏପରି ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରୁ ଗ୍ୟାସ୍ ବାହାରିବା ମାତ୍ରେ ସମସ୍ତେ ଶେଷ ହୋଇଯିବ, ଯେପରି କ୍ଲୋରୋଫର୍ମ (ଏକ ରାସାୟନିକ ବିଷାକ୍ତ ଗ୍ୟାସ୍) ଲାଗି ଯାଇଥାଏ । ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ବୋମା ତିଆରି ବନ୍ଦ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଯାହା କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ଏବେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏହି ବମ୍ ଏବଂ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଦ୍□ାରା ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦ୍□ାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ବିନାଶର ସମୟ ହେବ ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିବେ । ଡ୍ରାମା ବିନାଶ ନିଶ୍ଚୟ କରାଇବ । ରକ୍ତର ନଦୀ ଏହିଠାରେ

ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତରେ ହିଁ ବହିବ । ଗୃହଯୁଦ୍ଧରେ ପରସ୍ପରକୁ ମାରିଦେଇଥା'ନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ କିଛି ପିଲା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ଏବେ ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନର ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେ ଯୋଗ କରିବ ସେତେ ସୁଖ ବଢି ଚାଲିବ । ଛି-ଛି ଦେହରୁ ନଷ୍ଟମୋହା ହୋଇଯିବ । ବାବା କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ଅଲଫଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜତ୍□ ତୁମର ହୋଇଯିବ । ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ବାଦଶାହଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦଶାହ ହେଲା ନା । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିଚାଲ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମହାରାଜା ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଏ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ହୋଇପାରିବ । କେତେ ବଢିଆ କଥା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ପ୍ରତି ପଦକ୍ଷେପରେ ରାୟ ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନଗଣ, ଟ୍ରଷ୍ଟି ହୋଇ ରହିଲେ ମମତା ତୁଟିଯିବ କିନ୍ତୁ ଟ୍ରଷ୍ଟି ହେବା ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ଈଏ ନିଜେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ହୋଇ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା କ'ଣ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କି? କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ଭାଳ । ନିମିତ୍ତ ହେଲେ ମମତା ତୁଟିଯିବ । ଏ କଥା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍□ର ହିଁ ସବୁ କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି କିଛି କ୍ଷତି ହୋଇଗଲା ଅଥବା କେହି ମରିଗଲେ ତେବେ ଦୁଃଖରେ ବେମାର ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । କିଛି ମିଳିଗଲେ ଖୁସୀ ହୁଅନ୍ତି । ଯଦି କହୁଛ, ସବୁ କିଛି ଈଶ୍□ର ଦେଉଛନ୍ତି ତେବେ ମରିବା ସମୟରେ କାନ୍ଦିବା କ'ଣ ଦରକାର? କିନ୍ତୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହେଁ, ଏହା କୌଣସି ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ଡାକିଛ ଯେ, ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଆମେ ଆଉ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ, ତେଣୁ ଆମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଚାଲ, ନିଜ ସାଥିରେ ନେଇଚାଲ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ ଆସିଲେ ଶରୀର ନିଶ୍ଚିତ ବିନାଶ ହେବ ନା, ତେବେ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏପରି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତ ବୁଦ୍ଧି ରହିବା ଦରକାର । ସେହି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ଦରକାର । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ଦରକାର । ମାୟାର ତୋଫାନ ତ' ଆସିବ କିନ୍ତୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ତାହା ବେନିୟମ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଆସି ଏହି ଶରୀରର ଆଧାର ନେଉଛି । ଏହା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀର ଅଟେ ନା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ପିତା ଏବଂ ଶିବ ମଧ୍ୟ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ନିରାକାର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ସାକାରୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସାକାର ଦ୍□ାରା ନିରାକାର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛ । ଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଜେଜେବାପା ଶିବବାବା ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଦାଦାଙ୍କର ବର୍ସା ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମେ ନେଉଛୁ । ଦାଦା (ଜେଜେବାପା) ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସାକାର । ଏହା କେତେ ବିଚିତ୍ର ଏବଂ ନୂଆ କଥା ଅଟେ ନା । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବଙ୍କୁ ଅଲଗା କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ଭଲ-ଭଲ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଖୁସୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ତାଙ୍କ ଛାତ୍ରର ହୋଇଛୁ । ବାବା, ଆମର ବାପା, ଶିକ୍ଷକ, ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣୁଛ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛ । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର ଅଟେ । କଲେଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଡି କ'ଣ? ଭାରତର ଆରୋହଣ କଳା ଏବଂ ଅବରୋହଣ କଳା କିପରି ହେଉଛି ଏହାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ହୋଇଯାଉଛି, ପୁଣି ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମରେ ଭାରତ ନର୍କ ହେଉଛି । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା । ଭାରତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗରୁ ଲୌହ ଯୁଗକୁ କିପରି ଆସିଲା - ଏକଥା ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଟିଚର୍ସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ଈଶ୍□ରୀୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତାହା ଭୌତିକ ଜ୍ଞାନ । ସେହି ଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ହିଁ ବୀଜରୂପ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରହିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି ଛି-ଛି ଦେହଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟମୋହା ହୋଇ ଜ୍ଞାନର ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ ।

(୨) ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସବୁ କିଛି ଦାୟିତ୍□ ସମ୍ଭାଳି ନିଜର ମମତା ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ପ୍ରୀତି ରଖିବାକୁ ହେବ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କେବେ ବି କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ**:-** ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଭଳି ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ପରୋପକାରୀ ହୁଅ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଦ୍□ାରା ନିଜର ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ତ ସବୁ ପିଲା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଏବେ କେବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ବା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ଅନ୍ତିମ ସ୍ପର୍ଶ ବାକି ରହିଛି, ଏଥିପାଇଁ ପରୋପକାରୀ ହୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ାର୍ଥ ଭାବଠାରୁ ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତ ରୁହ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହଯୋଗୀ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଯେତିକି ନିଃସ୍□ାର୍ଥ ପଣିଆ ରହିବ ସେତିକି ହିଁ ପରୋପକାରୀ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଭରପୂର ଅନୁଭବ କରିବ । ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍□ରୂପର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିବ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତି କିଛି ବି ସ୍□ୀକାର କରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସର୍ବସ୍□ ତ୍ୟାଗୀ ହେଲେ ଯାଇ ସରଳତା ବା ସହନଶୀଳତାର ଗୁଣ ଆସିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ସୂକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର

(୪) ଏହି ସକାଶ ଦେବାର ସେବା ନିରନ୍ତର ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ, ଏଥିରେ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟର ବା ସମୟର କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନାହିଁ । ଦିନରାତି ଏହି ବେହଦର ସେବାରେ ଲାଗି ରହିପାରିବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ, ରାତି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆଖି ଖୋଲିବା ମାତ୍ରକେ ବେହଦ ବିଶ୍□କୁ ସକାଶ ଦେବାର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଏହିଭଳି ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଯଦି ତୁମେ ବେହଦ ବିଶ୍□କୁ ସକାଶ ଦେବ ତେବେ ତୁମ ଚାରିପଟେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ସକାଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଚାଲିବେ । ଏହିଭଳି ବେହଦର ସକାଶ ଦେବା ଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାତାବରଣ ଆପେ ଆପେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଯିବ ।